

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОЩУВАННЯ ТА ПЕРЕРОБКИ ПРОДУКЦІЇ РОСЛИНИЦТВА ТА ОВОЧІВНИЦТВА

Олександр БАРАН, студент 1 курсу спеціальності
203 «Садівництво, плодоовочівництво та виноградарство»
Науковий керівник: **СТЕПАНЧЕНКО Віталій Миколайович**, канд.
с.г. наук, доцент кафедри садівництва і виноградарства
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,
м. Кам'янець-Подільський

ОСОБЛИВОСТІ ВИРОЩУВАННЯ ЦИБУЛІ РІПЧАСТОЇ В УМОВАХ ПОДІЛЛЯ

Овочі – цінний продукт харчування, який неможна нічим замінити. За медичними нормами щорічне споживання овочів на одну людину повинно становити 161 кг, зокрема, цибулі ріпчастої 8-10 кг [1, с. 33]. Фактично ж ця потреба в останні роки задовольняється лише на 80-85%, а цибулі – 60-75%. Основний об'єм виробництва цибулі ріпчастої сконцентрований в південних регіонах, де ґрунтово-кліматичні умови дозволяють отримувати товарну цибулю з насіння за один рік. Посівні площі цибулі ріпчастої в Україні коливаються в межах 30-40 тис. га, середня врожайність 25-30 т/га, валовий збір 910-930 тис. тонн. Незважаючи на високий валовий збір, середня врожайність залишається низькою, що свідчить про непродуктивне використання посівних площ [2, с. 46].

Важливим фактором одержання стабільно високих урожаїв цибулі ріпчастої є правильний підбір сортів. В умовах зміни клімату пріоритетним напрямом є вирощування сортів і гібридів овочевих рослин, адаптованих до умов вирощування, тобто генетично стійких до критичних кліматичних умов, які формують врожай раніше значного поширення хвороб. Разом з цим,

наприкінці червня і на початку липня виникає розрив у постачанні цієї цінної овочевої рослини.

При вирощуванні цибулі ріпчастої першочергове значення має вибір сорту або гібриду, що пов'язано з низкою чинників, зокрема потенційною врожайністю, стійкістю до хвороб і шкідників та удобрення тощо. У Реєстрі сортів рослин, придатних для поширення в Україні, переважають сорти закордонної селекції, а скоростиглих сортів – недостатня кількість [3, с. 77]. Для різних сортів цибулі різні і способи їх вирощування: одні вирощують з сівка, інші – з сівка і в однорічній культурі з насіння, треті – тільки в однорічній культурі сівбою насіння в ґрунті або розсадою. У західних районах України найбільш поширені гострі і напівгострі сорти, які звичайно вирощують з сівка. Для цибулі відводять кращі ділянки з ґрунтами низької кислотності, нейтральними або слаболужними [4 с.87].

В наших дослідженнях використовувалися сорти Халцедон, Форум, Братко F1, які мають короткий вегетаційний період і дають можливість наблизити на 45 діб період споживання цибулевої продукції.

Величина площі листкової поверхні сільськогосподарських рослин коливається від 5-7 до 40-50 тис. м² на 1 га, але надмірний розвиток площі листків в посівах може бути негативним чинником, оскільки при цьому погіршуються умови освітлення, особливо нижніх ярусів, сильно знижується фотосинтез, починається посилене відмирання нижнього листя, витягування стебел, жирування і вилягання рослин, зниження розмірів і якості урожаїв.

Таким чином в наших дослідженнях максимальна площа листкової поверхні на рівні 58,9 тис. м² /га була зафіксована у третю декаду липня у варіанті з передполивною вологістю ґрунту 90% НВ та при хімічному захисті рослин, що свідчить про вагому позитивну дію поливу. Без використання біологічних і хімічних засобів захисту площа листкової поверхні в середньому зменшилася до 30,2 тис. м² /га, а із застосуванням препаратів – відмічено збільшення цього показника в середньому на 14,3 тис. м² /га.

Список використаних джерел

1. Хареба В. В. Стан і стратегія розвитку галузі овочівництва в Україні. Сучасне овочівництво: освіта, наука та інновації: тези наук.-практ. конф. Київ, 2012. С. 32–34.
2. Лимар А. О., Лимар В. А., Коковіхін С. В. та ін. Агрокліматичні ресурси півдня України та раціональне їх використання. Херсон : ФОП Грінь Д. С., 2015. 246 с.
3. Сучасні технології в овочівництві / за ред. К. І. Яковенка. Харків: ІОБ УААН, 2001. 128 с.
4. Федорчук М. І., Свиридовський В. М. Вплив режимів зрошення та захисту рослин на продуктивність цибулі ріпчастої в умовах півдня України. Зрошуване землеробство: міжвід. темат. зб. наук. праць. Херсон: Грінь Д. С., 2016. Вип. 66. С. 85–88

Олександр БАРАНЧУК, здобувач 1 курсу ОС «Магістр» спеціальності 203 «Садівництво, плодоовочівництво та виноградарства»

Науковий керівник: **ОВЧАРУК Василь Іванович,**

доктор сільськогосподарських наук, професор

кафедри садівництва і виноградарства

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,

БОТАНІКО-БІОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА СОРТОВІ

ОСОБЛИВОСТІ СЛИВИ

Серед плодів кісточкових культур особливе місце в раціональному та дієтичному харчуванні займають сливи. Завдяки високим смаковим і технологічним властивостям їх можна споживати свіжими та у вигляді продуктів переробки впродовж року.

Слива домашня, або звичайна (*Prunus domestica* L.). Дерева заввишки 6 м, окремі досягають до 10-12 м з різними формами крони, може зустрічатися у